

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 13 czerwca 2016r.

Pozwem z dnia 26 lutego 2016r. (data nadania) **Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) z siedzibą w W.** wniosła przeciwko Miastu S. W. o ustalenie, że powodowej Spółdzielni przysługuje bonifikata w wysokości 50% opłaty rocznej za rok 2015z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej na której znajdują się lokale mieszkalne:

- nr 15 przy ul. (...) w W.;
- nr 1 przy ul. (...) w W.;
- nr 14 przy ul. (...) w W.;
- nr 17 przy ul. (...) w W.;
- nr 10 przy ul. (...) w W.;
- nr 91 przy ul. (...) w W.

proporcjonalnie do powierzchni lokali zajmowanych przez osoby uprawnione do bonifikaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania.

(pozew k. 1-5)

Pozwany Miasto S. W. w odpowiedzi na pozew z dnia 20 kwietnia 2016r. wniósł o odrzucenie pozwu na mocy art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów postępowania. Z ostrożności procesowej pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Uzasadniając wniosek o odrzucenie pozwu pozwany podniósł, że identyczne żądanie w zakresie tych samych lokali mieszkalnych było formułowane przez powódkę w sprawie, która między tymi samymi stronami toczyła się przed tut. Sądem pod sygn. akt II C 2970/15 i w której Sąd w dniu 4 lutego 2016r. wydał wyrok oddalający powództwo, w związku z czym sprawa o roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie została już prawomocnie osądzona.

(odpowiedź na pozew k. 28-31)

Sąd zważył, co następuje:

Pozew podlegał odrzuceniu.

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. sąd odrzuca pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

Tożsamość roszczenia w rozumieniu art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. zachodzi wówczas, gdy identyczne są nie tylko przedmiot, ale i podstawa sporu (postanowienie SN z dnia 9 czerwca 1971 r., II CZ 59/71).

Wskazać należy, iż w niniejszej sprawie powódka wносиła o ustalenie, że przysługuje jej bonifikata w wysokości 50% opłaty rocznej za rok 2015 z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej na której znajdują się wymienione w pozwie lokale mieszkalne. Żądanie identycznej treści powódka zawarła w pozwie wniesionym do Sądu dnia 3 listopada 2015r. w sprawie o sygn. akt II C 2970/15, z wyjątkiem fragmentu z pkt 1 petitum pozwu o treści „proporcjonalnie do powierzchni lokali zajmowanych przez osoby uprawnione do bonifikaty”. Również uzasadnienie pozwu jest tożsame w swej treści z uzasadnieniem pozwu w sprawie o sygn. akt II C 2970/15, różni się jedynie tym, iż

do pozwu wniesionego w sprawie niniejszej strona powodowa dodała akapit, w którym odwołuje się do uzasadnienia wyroku we wskazanej wyżej sprawie.

Ponieważ w sprawie o sygn. akt II C 2970/15 tut. Sąd w dniu 4 lutego 2016r. wydał prawomocny wyrok, którym oddalił powództwo, uznać należało, iż sprawa o to samo roszczenie między tymi samymi stronami została już prawomocnie osądzona. Wskazać należy, iż w istocie zostało to wprost przyznane przez powódkę w samym pozwie, w uzasadnieniu którego powódka wskazuje, iż oddalenie powództwa nastąpiło pomimo racji strony powodowej z uwagi na zbyt lakonicznie sformułowane żądania pozwu tj. brak sprecyzowania, iż powódka domaga się ustalenia prawa do 50% bonifikaty proporcjonalnie do powierzchni lokali zajmowanych przez osoby do niej uprawnione. Podkreślenia wymaga, iż uzupełnienie pozwu o to samo żądanie przeciwko temu samemu pozwanemu o jedno zdanie, którego brak stanowił podstawę do oddalenia powództwa w sprawie sygn. akt II C 2970/15 w żaden sposób nie niweczy skutków przewidzianych w takich sytuacjach w art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. Sprawa między tymi samymi stronami o to samo roszczenie została już prawomocnie rozstrzygnięta, a przyczynę oddalenia powództwa Sąd wskazał w uzasadnieniu wyroku. Wniesiony w niniejszej sprawie pozew na mocy art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. należało zatem odrzucić, o czym Sąd orzekł w punkcie pierwszym postanowienia.

O kosztach Sąd orzekł jak w punkcie drugim postanowienia stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zasądzając od powódki na rzecz pozwanego kwotę w wysokości 360 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika procesowego pozwanego ustalonego na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2010r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015, poz. 1800).

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

- 1) odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć powódce z pouczeniem o zażaleniu;
- 2) po uprawomocnieniu się postanowienia zwrócić akta II C 2970/15.